

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECUILL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIVENDRES 12 DE FEBRER DE 2010

EL PERIODICO

[Els sindicats aniran a la vaga si Educació no canvia el calendari](#)

EL PAIS

[Los sindicatos amenazan con nuevas movilizaciones contra la política educativa de Maragall](#)

AVUI

[Acord imminent sobre la nova prova de selectivitat](#)

EL PUNT

[Carnaval, dolça festa](#)

EL PUNT

[Opinió: "L'escola inclusiva"](#)

EL PUNT

[La crònica: "Amb l'educació per bandera"](#)

EL PUNT

[Una reivindicació ben artística](#)

EL PAIS

[Internet está minando la capacidad de concentración de los jóvenes, según un estudio](#)

EL PERIODICO. 12.02.10

ELS SINDICATS ANIRAN A LA VAGA SI EDUCACIÓ NO CANVIA EL CALENDARI

Molt han de canviar les coses -perquè divendres que ve els sindicats de l'ensenyament no convoquin una jornada de vaga per a les setmanes següents. USTEC, CCOO, ASPEPC i UGT admeten que és molt difícil que es compleixin les seves reivindicacions, però tot i així han donat al Departament d'Educació una setmana de marge amb l'exigència que modifiqui el calendari escolar (que ja ha estat publicat pel Diari Oficial de la Generalitat) i el decret d'autonomia de centres.

En realitat seran dos dies de negociacions; els dos que queden de la taula sectorial en què la conselleria i els sindicats estan abordant aquestes qüestions. I tenint en compte que els docents asseguruen que en les sis sessions anteriors en què s'ha celebrat el debat només han obtingut com a principal concessió que no treballaran la primera setmana de juliol d'aquest any, tot sembla indicar, com va dir la representant d'UGT Roser Font, «que serà necessari canviar de dialèctica i convocar mobilitzacions» de tot el pro-fessorat.

Abans d'això, per iniciar la pressió, els delegats sindicals («i els docents que s'hi vulguin unir») faran un «primer avís» a Educació amb una concentració, dimarts que ve, davant la seu de la conselleria. «Si el desplegament de la llei d'educació no es negocia, aquesta és inaplicable», va alertar Montse Ros, de CCOO. «L'aparició del calendari escolar al DOGC afectarà no només la credibilitat d'Educació, sinó també la fiabilitat del procés negociador», va afegir Pep Barceló, d'USTEC.

PUBLICACIÓ DE LES DATES

Els sindicats van assegurar que la publicació oficial de les noves dates els ha agafat desprevinguts. Fonts de la conselleria, en canvi, van manifestar que USTEC, CCOO, ASPEPC i UGT sabien des de fa setmanes que el departament planejava publicar l'ordre del calendari. I van afegir que el que més preocupa els sindicats sobre aquest tema és el replantejament de la jornada intensiva al mes de juny. Segons Educació, aquest aspecte «encara s'està negociant», però l'entesa es fa difícil.

Els representants dels docents defensen que cada centre decideixi si la fa o no. La conselleria defensa que sigui el consell escolar municipal (en què els ensenyants no tenen la majoria amb què compten a les escoles) el que l'aprovi.

[inici](#)

LOS SINDICATOS AMENAZAN CON NUEVAS MOVILIZACIONES CONTRA LA POLÍTICA EDUCATIVA DE MARAGALL

Los docentes critican la publicación sin consultarles del nuevo calendario escolar en el Diari Oficial de la Generalitat

El nuevo calendario escolar -que hará que el próximo curso empiece una semana antes, el 7 de septiembre- y el decreto de autonomía de escuelas e institutos no gustan a los sindicatos de docentes. Los sindicatos más representativos en las escuelas públicas amagaron con nuevas movilizaciones contra el Departamento de Educación, sin descartar la huelga.

A ocho meses de las elecciones al Parlament, el departamento que dirige Ernest Maragall, ofreció diálogo a los sindicatos hace apenas tres semanas. Pero la publicación del nuevo calendario escolar en el Diari Oficial de la Generalitat, el pasado lunes, ha irritado a los sindicatos, que consideran que las negociaciones aún no habían concluido, aunque el texto pasó el trámite del Consejo Escolar.

Los sindicatos que amagan con movilizaciones -USTEC, CC OO, UGT y ASPEPC- se presentaron ayer unidos y dispuestos a propiciar nuevas movilizaciones. El otro punto que inquieta a los sindicatos es el proyecto de decreto de autonomía, que amplía las potestades de los directores y potencia la evaluación de los centros y de los propios docentes.

Roser Font, secretaria general de enseñanza de UGT, lamentó que el departamento haya aprobado el calendario escolar sin contar con la opinión sindical en aspectos como la supresión de la jornada intensiva en junio. Otra novedad del nuevo calendario escolar es que crear una semana de vacaciones en febrero, periodo durante el cual las asociaciones de familias de alumnos deberían encargarse de organizar actividades en los centros escolares para quien quiera hacerlas de modo voluntario.

Desde CCOO, la secretaria general de enseñanza, Montserrat Ros, recalcó. "Nos ha indignado" [la publicación del calendario escolar en el DOG], al tiempo que pidió al consjero Ernest Maragall que se siente a negociar.

[inici](#)

ACORD IMMINENT SOBRE LA NOVA PROVA DE SELECTIVITAT

El ministeri d'Educació ultima un conveni que resolgui les disfuncions de la fase voluntària de la prova per apujar nota

El ministeri d'Educació està ultimant un conveni que permeti donar una sortida a les disfuncions generades amb la nova selectivitat, que entrarà en vigor al juny, pel que fa a l'elecció de les matèries que puntuen en la fase voluntària de la prova que servirà per apujar nota, segons van informar fonts ministerials.

El document, que es presentarà el 22 de febrer vinent a la reunió del Consell d'Universitats, màxim òrgan de coordinació del sistema, persegueix l'objectiu que l'estudiant que vulgui concórrer a aquesta segona fase es pugui examinar en tots els casos de matèries cursades en la seva modalitat de batxillerat, cosa que no estava garantida fins ara.

La situació actual suposa un greuge per als estudiants que volen optar als estudis de psicologia, ciències de l'activitat física i l'esport, logopèdia i teràpia ocupacional. Aquestes titulacions, en la majoria d'universitats, han canviat d'àrea de coneixement i el canvi ha comportat que canviessin també les matèries de modalitat del batxillerat que tenen associades per apujar nota.

Això ha fet que els estudiants que el curs passat van optar per una determinada via de batxillerat per accedir a aquestes carreres (la de ciències socials) ara es troben que, com que aquests estudis estan integrats en una altra àrea de coneixement (la de ciències de la salut), no han cursat les assignatures de modalitat que els permeten obtenir un complement de nota a la fase específica de la selectivitat.

La situació va ser exposada pel comissionat d'Universitats, Joan Majó, en un escrit al novembre, després que la conselleria d'Educació alertés d'aquesta disfuncionalitat. Oficialment, no hi ha hagut resposta.

Més enllà d'aquesta qüestió, les noves ponderacions han estat objecte de protesta dels estudiants de secundària, que consideren que en molts casos les matèries que puntuen per apujar nota a la selectivitat no estan vinculades als estudis futurs, tal com propugna el nou model. Per exemple, per fer arquitectura puntua més biologia que dibuix tècnic.

Des del comissionat d'Universitats es defensa que la taula de ponderacions, que va ser aprovada en el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya (on hi ha representats l'administració i les universitats) es va limitar, per falta de temps, a mantenir la situació que hi havia fins ara, és a dir a ponderar amb la màxima puntuació (0,2) les matèries de modalitat que fins al moment eren obligatòries en cadascuna de les vies d'accés. Les que ponderen menys (0,1) han estat triades entre la resta de matèries de modalitat de cadascuna de les àrees.

La vigència d'aquesta taula té un caràcter transitori, ja que de cara a la selectivitat del 2012 se n'aprovarà una altra en què les matèries que puntuïn s'ajustin millor als estudis elegits.

[inici](#)

EL PUNT. 12.02.10

EL REPORTATGE

CARNAVAL, DOLÇA FESTA

Un miler d'infants es van empastifar ahir a la tarda en la Merengada de Vilanova i la Geltrú

XAROP DE MERENGA. Unes estructures amb forma de merenga van servir als organitzadors per protegir-se dels participants mentre llançaven merengues a dojo i, posteriorment, aigua a pressió que va ajudar a acabar d'empastifar la plaça del Mercat i els menuts.

És una festa divertida, esbojarrada i quasi salvatge, però a Vilanova i la Geltrú, a més de tot això, és dolça. El carnaval va obrir ahir a la tarda la seva particular caixa dels trons amb la Merengada, la primera de les batalles dolces que se celebren a la capital del Garraf, tot i que la més popular i multitudinària són les Comparses de diumenge. Tot i això, la Merengada va reunir ahir un miler d'infants a la plaça del Mercat, que va ser el testimoni directe de les batalles amb merenga i les empastifades varies que van protagonitzar petits i grans. Enguany, el llançament de les merengues fet per l'organització ha tornat a sorprendre els participants, que es van trobar repartides per la plaça diverses estructures amb forma de merenga. A dins es protegien uns patidors encarregats de llançar centenars de mànegues de merenga perquè els nens poguessin continuar l'empastifada general. El final de festa també els va enganxar descuidats, ja que les mateixes estructures van servir per repartir aigua a pressió a dojo, que si bé no venia gens de gust per l'intens fred i vent que va fer durant la tarda, sí que va servir per alleugerir la cara i la roba de merenga. La festa va transcórrer sense incidents destacats, tot i que molts comerços van optar per tancar les portes ahir a la tarda per la por a les bretolades d'altres edicions.

A la nit, els adults van prendre el relleu dels més menuts i no es van estar d'empastifar-se de merenga; això sí, ho van fer després de les xatonades que celebraven diverses societats de carnaval a les seves seues socials. La plaça de les Cols va ser el punt de trobada per a alguns d'ells, que van protagonitzar altres batalles dolces entre entitats.

L'hereu del rei Carnestoltes

Mentre els carrers es refan de l'empastifada de merengues, el rei Carnestoltes es prepara per arribar a la ciutat, escortat per una quarantena de carrosses que participaran aquesta tarda en l'Arrivo, a partir de dos quarts de set de la tarda. L'entitat Can Pistras és l'encarregada d'organitzar aquest acte, que enguany es presenta amb sorpreses. Segons ha fet saber l'entitat en un comunicat, després de la mort del rei Carnestoltes l'any passat, els seus dos fills, un mamut i una mofeta, es disputen la corona. Aquest vespre es desxifrarà el misteri i es coneixerà l'hereu del carnaval de Vilanova. I l'arribada del Carnestoltes donarà pas a la del Caramel, rei del carnaval infantil, i a les Comparses, que seran diumenge al matí. Es mobilitzaran una seixantena de banderes d'adults i nombroses personalitats, sobretot polítics, que no es volen perdre l'espectacle des de dalt del balcó de l'ajuntament.

De moment, s'ha confirmat l'assistència de l'expresident Pasqual Maragall; Ernest Benach; Xavier Trias; Alícia Sánchez-Camacho; Pere Regull, alcalde de Vilafranca; Javier Guillén, director de la volta a Espanya; l'escriptor Eduardo Mendoza, el periodista Carles Capdevila, l'actor Àngel Llàcer...

[inici](#)

EL LECTOR ESCRIU

L'ESCOLA INCLUSIVA

MARIA CANUT, BARCELONA

Cada vegada que ensopego amb aquest tema, referit a alumnes amb discapacitats intel·lectuals, m'envaeix la preocupació i la incertesa. L'últim cop va ser el mes passat, a la Facultat de Psicologia de Barcelona, amb alumnes d'un curs de màster. Procedents alguns de nacionalitats diverses, varen enriquir el debat i junts coincidírem en els diferents punts de mira exposats. Es qüestionà si l'escola inclusiva podria garantir –a més de atendre els aspectes deficitaris– aquell caldo de cultiu necessari per estimular i desenvolupar tot el potencial positiu latent dels alumnes amb dificultats d'aprenentatge. I també si la inclusió no s'hauria de fer en activitats extraescolars, per no evidenciar les diferències en el rendiment acadèmic. Des de l'experiència de molts anys de treball amb escolars d'intel·ligència límit, em pregunto com quedarà resolta la funció tan important del grup idoni.

La identitat, l'autoestima, es forja contrastant amb l'altre; configurant tot allò que aquest altre li retorna de si mateix. La igualtat de condicions permet obtenir petits èxits, evitant el drama de la inferioritat. La inclusió pot suavitzar d'entrada el patiment tan comprensible dels pares en el procés d'acceptació d'aquesta realitat, però a la llarga acabaran prioritzant aquell sistema educatiu on el seu fill pugui sentir-se millor i més ben atès. Tot canvi pressuposa i exigeix superar allò que ja tenim; seria desitjable, per tant, que les persones responsables del nou projecte poguessin conèixer fil per randa el treball de les escoles d'educació especial i recollir el bagatge dels professionals experimentats en aquest camp, per una bona gestió de l'escola inclusiva.

[inici](#)

LA CRONICA

AMB L'EDUCACIÓ PER BANDERA

DAVID MARCA

Setmanes enrere em queixava de la falta d'educació de bona part de les persones –especialment joves– que es mouen en la mena de desordre dit societat en el qual ens ha tocat conviure als contemporanis. He viscut un petit incident que demostra que resten persones que circulen per la vida amb l'educació per bandera. No és gens corrent!

És el cas que fa poc, en una coneguda llibreria del passeig de Gràcia, de Barcelona, vaig adquirir un planell i mapa de carreteres de Girona i l'entorn. Client de l'establiment des de fa molts anys, no vaig comprovar l'exactitud del contingut. En arribar a Girona, vaig veure que l'edició era recent, però la cartografia responia a la Girona de fa de dotze a quinze anys, aproximadament. Tot i que l'import era petit, l'amor propi de client es va sentir traït. Així, vaig dirigir una carta mesurada al llibreter, tot i reconeixent que el greuge havia de ser compartit amb l'editora, prou coneguda i acreditada, per cert. L'escrit acabava així: «No reclamo, sols comento el cas per advertir-los que no es pot baixar mai la guàrdia en els negocis de cara al públic. El prestigi i la personalitat de la seva llibreria ho exigeixen.»

Dies després, la directora de la llibreria, de primer per telèfon i tot seguit per e-mail, es va disculpar amb amabilitat i gentilesa. Transcriu uns paràgrafs: «(...) li presento les meves disculpes per les molèsties ocasionades... Ha estat un plaer poder parlar amb vostè aquest matí i poder disculpar-me personalment. Agraieixo molt les seves paraules de confiança en la nostra llibreria... I restem a la seva disposició.» Perfecte! Educació per educació.

L'editor ha aportat un evident ben fer en aquest quefer a tres bandes. He rebut el seu escrit dient: «Li dono les gràcies per la seva queixa... El fet que ens comuniqui aquestes deficiències ens ajudarà a ser més vigilants en la supervisió dels treballs...» Dóna una explicació plausible del problema, raonant els efectes lesius de l'edició electrònica en el sector editorial en paper. Extractat diu: «Malauradament, la manca d'actualització de les guies turístiques i el material cartogràfic és un risc actual generalitzat..., a causa de la competència de les noves tecnologies.» Cita la propera creació d'un portal de continguts turístics a internet i acaba dient: «Agraint un cop més que s'hagi pres la molèstia i el temps de fer-nos arribar els seus comentaris...» El director de vendes de l'editorial ha deixat en un bon nivell comercial i humà la seva empresa. Amb educació i bones formes. Com cal!

Sovint trontolla la moral i hom blasma la conducta d'una societat que en bona part ha perdut l'educació i les formes. Afortunadament, però, sorgeixen anècdotes que refan la confiança i contradiuen les negacions maximalistes. No conec físicament els interlocutors del fet relatat, però els endevino. La moderació, l'amabilitat i l'educació –que sempre viatgen juntes– deixen en les persones un segell inconfusible: es nota!

[inici](#)

EL PUNT. 12.02.10

LA CONTRA

UNA REIVINDICACIÓ BEN ARTÍSTICA

«Performance» en els cicles de pintura i escultura de l'Escola d'Art d'Olot perquè no desapareguin

JORDI CASAS

Els cal un miracle. Això és el que reclamen la vintena d'alumnes dels cicles de pintura i escultura de l'Escola d'Art d'Olot per ressuscitar-los. És el que es podia llegir a les esqueles que hi havia repartides per tot l'edifici. Fent honor a la vena artística que se'ls suposa, els alumnes van escenificar la seva reivindicació en una cerimònia d'enterrament al mig del claustre històric del convent dels Carmelites, ara seu de l'escola, reconvertit en un cementiri. A les làpides dels difunts s'hi podia llegir els noms dels cicles que ells creuen que estan tocats de mort, noms dels colors de les pintures, noms també de procediments tècnics que utilitzen, etc. L'escenari estava presidit per un esquelet que exercia de mestre de cerimònies. Asseguts a les cadires, la resta d'alumnes de dol rigorós, amb cara d'afectats per la pèrdua, esperaven l'inici de la litúrgia de les exèquies. Era l'hora del pati i, als claustres, hi havia expectació, d'alumnes sobretot, però també d'algun professor.

La cerimònia va ser oficiada per dos alumnes caracteritzats de monjos, que abans del sermó, és a dir, de la lectura del manifest, van recitar una pregària reivindicativa. «El diable, el poder, està entre nosaltres, però mentre quedin idees, no hi haurà ni una esclatxa. No deixarem que ens sepultin en vida», predicava un dels monjos. Els assistents al funeral responien de tant en tant com si fos una missa de gospel. «Hem vingut a l'escola per aprendre a pintar i a esculpir i, desgraciadament, són les activitats que menys realitzem», afirmava l'altre en el manifest.

Segons els afectats, la fusió, per falta de pressupost, dels cicles de pintura i escultura en un de sol ha provocat la reducció del professorat i dels recursos –menys material, no hi ha sessions de model, etc.– Per això demanen a Educació que capgiri la situació i més implicació per part del centre. El cap d'estudis, Joan Ventura, va explicar al final de l'acte que es tracta de grups amb molt pocs alumnes i que, després d'una inspecció, Educació va decidir suprimir la dotació de professorat; per això es va unir en un sol grup pintura i escultura. Tot plegat s'emmarca en l'actual moment de crisi econòmica i de l'optimització de recursos per part de la Generalitat. Segons ell, la voluntat de l'escola és mantenir aquests ensenyaments i lluitar per evitar la desaparició vaticinada pels alumnes.

A l'esquela, els alumnes demanaven la implicació de la resta de col·legues seus del centre per evitar la mort d'aquests cicles –són els únics a les comarques gironines–, que ara estan en agonia. Per la tradició artística olotina, uns i altres esperen que no descansin en pau eternament.

[inici](#)

EL PAIS. 12.02.10

INTERNET ESTÁ MINANDO LA CAPACIDAD DE CONCENTRACIÓN DE LOS JÓVENES, SEGÚN UN ESTUDIO

Los adolescentes están perdiendo la capacidad de leer y escribir textos largos, según un informe del University College de Londres

Internet está minando la capacidad de concentración de los jóvenes, según un estudio dirigido por el profesor David Nicholas, jefe del departamento de Estudios sobre la Información del University College de Londres. Según sus conclusiones, los adolescentes están perdiendo la capacidad de leer y escribir textos largos porque la Red podría estar condicionando la forma de buscar información. de manera que funcionarían de modo distinto a las generaciones anteriores.

Los investigadores han estudiado el modo en que un centenar de individuos de edades comprendidas entre los 12 y los 18 años respondían a preguntas que exigían cierta investigación. La mayoría de los adolescentes contestaron tras consultar la mitad de las páginas de Internet que los adultos y dedicar una sexta parte del tiempo que éstos, y además sus respuestas resultaron más incompletas. El material del estudio se ha divulgado en una serie de documentales del canal británico BBC2, cuya última entrega se emitirá el 20 de febrero, según informa el diario británico Telegraph.

"Hay pruebas empíricas de que la sobrecarga de información y el pensamiento asociativo está remodelando el funcionamiento del cerebro de los jóvenes", afirma el psicólogo social Aleks Krotoski, que presenta la serie de documentales.

Según el profesor Nicholas, un 40% de los que participaron en el estudio no consultaron más de tres páginas de los miles disponibles en la Red sobre un tema determinado. Por el contrario, las personas que se educaron antes de la llegada de Internet volvían a las fuentes y profundizaban en ellas en lugar de saltar de una página a otra.

Nicholas es el primer académico que ha estudiado de manera sistemática el comportamiento de los navegantes de la Red mediante el análisis de millones de registros de datos anónimos. Sus conclusiones iniciales sugieren que la Red, con sus tramas de información con múltiples hiperenlaces, está modificando las mentes de los más jóvenes.

Entre sus hallazgos localizó, por ejemplo, que cuatro de cada 10 personas nunca revisitaban la misma página web y que sólo miraban un máximo de tres páginas de entre las miles disponibles online. En contraste, las gente que creció antes de la era de Internet volvían repetidamente a la misma fuente en vez de revolotear entre páginas web. "La gran novedad es que la gente parece pasar de largo sobre el paisaje virtual", señala Nicholas. "Saltan de una web a otra, miran una o dos páginas, y se van a otra web, miran una o dos páginas, y luego siguen. Nadie parecía quedarse en ninguna parte durante mucho tiempo".

[inici](#)